Redacţiunea, Administraţiunea
Tipografia.
BRAŞOVŬ, piaţa mare Nr. 22.
Scrisorĭ nefrancate nu se primescu. Manuscripte nu se retrimitu!
Birourile de anunciurĭ:
Braşovu, piaţa mare Nr. 22.
Inserate mai primescu în Viena: Rudolf Mosse, Haasenstein & Vogler (Otto Maas), Heinrich Schalek, Alois Herndl, M. Dukes, A. Oppelik, J. Danneberg; în Budapesta: A. V. Goldberger, Anton Mezei, Eckstein Bernat; în Frankfurt: G. L. Daube; în Hamburg: A. Steiner.
Preţulŭ inserţiunilorŭ: o seria garmondŭ pe o colonă 6 cr. şi 30 cr. timbru pentru o publicare. Publicări mai dese după tarifa şi învoielă.
Reclame pe pagina III-a o seria 10 cr. v. a. seu 30 banĭ.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANULŬ LI.

„Gazeta“ iese în fie-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria
Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl.
Pentru România şi străinătate:
Pe unŭ anŭ 40 francĭ, pe şése lunĭ 20 francĭ, pe trei lunĭ 10 francĭ.
Se prenumeră la tote oficiele postale din întru şi din afară şi la dd. colectorĭ.
Abonamentulŭ pentru Braşovŭ:
la administraţiune, piaţa mare Nr. 22, etagiulŭ I.: pe unŭ anŭ 10 fl., pe şése lunĭ 5 fl., pe trei lunĭ 2 fl. 50 cr. Cu dusulŭ în casă: Pe unŭ anŭ 12 fl., pe şése lunĭ 6 fl., pe trei lunĭ 3 fl. Unŭ esemplarŭ 5 cr. v. a. seu 15 banĭ.
Atâtŭ abonamentele câtŭ şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 38. Braşovŭ, Sâmbătă, 20 Februarie (3 Martie) 1888.

Braşovŭ, 19 Februarie, 1888.

Desbaterea, ce a provocat'o stânga moderată şi stânga estremă în dieta ungară asupra convenţiunei cu România pentru regularea graniţelorŭ, pe lângă aceea că a fostŭ forte înfocată a luatŭ din ce în ce dimensiunĭ mai marĭ, aşa că până erĭ încă nu se terminase.

Resultatulŭ acestei desbaterĭ se putea prevedea. Nu-lŭ cunoscemŭ încă, der nu ne îndoimŭ că maioritatea va primi convenţiunea şi fără modificările cerute de oposiţiune.

Impregiurarea, că ministrulŭ-preşedinte Tisza a pusŭ chiar cestiunea de cabinetŭ, pentru ca sĕ storcă dela dietă primirea memoratei convenţiunĭ, a servitŭ oposiţiunei numai ca armă în contra lui şi după vorbirile, cu carĭ au debutatŭ corifeii partidelorŭ din stânga, se putea crede, că în adevĕrŭ este ameninţată posiţiunea cabinetului.

Convenţiunea cu România, strigă oposiţionalii ungurĭ, conţine o violare flagrantă a dreptului publicŭ alŭ Ungariei şi d-lŭ Tisza cuteză a cere, ba insistă chiar cu tenacitate ca sĕ se înarticuleze erorile ce învolvă acésta violare.

Inzadarŭ a arătatŭ ministrulŭ-preşedinte, că asemenĭ erorĭ s'au mai făcutŭ şi în alte convenţiunĭ internaţionale fără ca prin aceea sĕ se altereze posiţiunea de dreptŭ publicŭ a Ungariei, înzadarŭ a accentuatŭ, că nu mai merge sĕ se facă schimbărĭ într'o convenţiune primită de ambele guverne ale statelorŭ contractante. Orĭ ce ar fi dişŭ d-lŭ Tisza, nu putea îmblândi furia atacurilorŭ oposiţiunei.

Tote ca tote, der unŭ lucru nu ilŭ potŭ ierta oposiţionalii ungurĭ ministrului-preşedinte nicĭodată, că adecă a toleratŭ ca în memorata convenţiune sĕ fiă introduse numirile localităţilorŭ propriului teritoriu în limba română, şi nu în limba statului.

De aceea, că localităţile din vorbă nicĭ n'au alte numirĭ decâtŭ cele originale românescĭ şi că prin urmare nicĭ nu se putea întrebuinţa pentru ele altă terminologia, afară decă venea anume din Pesta o comisiune de maghiarisarea numirilorŭ, care sĕ inventeze nouĕ numirĭ unguresci, de tote aceste nicĭ că vorŭ sĕ scie d-nii Apponyi, Grunwald şi compania. Ajunge că numirile nu sunt scrise în limba statului şi că d-lŭ Tisza în locŭ sĕ se facă luntre şi punte ca sĕ anuleze acésta convenţiune face chiar cestiune de cabinetŭ din primirea ei.

Der abstragendŭ chiar dela pretinsele erorĭ în terminologia instrumentului încheiatŭ cu statulŭ românŭ, oposiţionalii ungurĭ parŭ a avé o mare aversiune contra acestei convenţiunĭ şi din causă, că printrînsa se dau îndĕrĕptŭ României 11.665 de jugĕre.

Cu privire la acésta a făcutŭ organulŭ de căpetenia alŭ oposiţiunei moderate o observare forte caracteristică într'unŭ articulŭ de fondŭ din numĕrulŭ sĕu dela 28 Februarie a. c. pe care n'o putemŭ trece cu vederea.

„Pesti Naplo“ vorbindŭ despre convenţiunea cu România pentru regularea graniţelorŭ, scrie între altele:

„*Cumcă dealungulŭ graniţei Secuimei s'au ruptŭ 11.665 de jugĕre şi s'au datŭ statului vecinŭ, acesta este o mare recunoscere a vitalităţii poporului secuiescŭ, căruia i-a succesŭ a ara şi a cosi atâtea jugĕre din pămentulŭ României*: der trebue sĕ presupunemŭ că regularea teritoriului s'a făcutŭ cu dreptate imparţială“.

Aserţiunea acésta a lui „P. Naplo“ despre „vitalitatea“ poporului secuescŭ esplică în modŭ forte caracteristicŭ încălcările de totŭ soiulŭ, ce se comitŭ şi înnăuntru de către stăpânirea ungurescă în favorea elementului domnitorŭ şi în detrimentulŭ naţionalităţilorŭ nemaghiare.

Tratatulŭ de regulare a graniţelorŭ austro-ungare-române.

(Urmare.)

Ministrulŭ de interne br. *Orczy*, după ce arată câtŭ de violente deveniseră conflictele de graniţă, din causa neprecisărei liniei de graniţă în trecutŭ, dice că tractatulŭ, ce se presintă acum camerei spre inarticulare, e resultatŭ lucrărilorŭ a trei comisiunĭ internaţionale: una la 1869, care n'a avutŭ resultatŭ, alta la 1881 erăşĭ fără resultatulŭ şi a treia la 1883/84, care în fine isbuti, cu ajutorulŭ autorităţilorŭ locale şi alŭ primăriilorŭ comunelorŭ respective se reguleze graniţa.

Graniţa ce o stabilesce convenţiunea corespunde disposiţiunilorŭ documentului de fixare a graniţei în 1792. E şi cestiune de lealitate a accepta acéstă graniţă, care corespunde mai sigurŭ faptelorŭ şi dreptului. (Aprobărĭ în drepta). Credŭ că problema ce se resolvă prin tractatulŭ de faţă e destulŭ de importantă, pentru a deştepta atenţiunea camerei: Rogŭ camera a dispune inarticularea tractatului, reservându'mĭ dreptulŭ a da lămuririle dorite la amĕruntele tractatului. (Aprobărĭ în drepta.)

Iuliu *Gyorffy* dice, că cunosce forte bine istoria conturbărilorŭ de graniţă şi se miră că atâtŭ raportorulŭ, câtŭ şi ministrulŭ de interne au lăsatŭ sĕ apară nu numai faptele, ci şi datele istorice într'o lumină falsă. Adevĕratele certe de graniţă datéză numai dela 1853, când adecă dorobanţii principelui Ghica au ocupatŭ unŭ teritoriu de 10.000 jugĕre în Carpaţĭ. O astfelŭ de procedere arbitrară s'a repeţitŭ din partea României mai adeseorĭ, Românii pĕtrunseră totŭ mai multŭ în Ungaria, pe când din partea poporaţiunei unguresci nu s'au făcutŭ astfelŭ de ocupărĭ de teritoriu.

Der abstrăgendŭ de tote astea, tractatulŭ violéză în celŭ mai prostŭ modŭ dreptulŭ nostru de statŭ. Ca afacerĭ esterne comune se consideră numai acelea, care intereséză atâtŭ pe Ungaria, câtŭ şi pe Austria. Şi ce'i pasă Austriei, decă Românii au ruptŭ din Ardealŭ 10,000 jugĕre de pămentŭ? Numai paza graniţelorŭ póte forma o afacere comună, der regularea graniţelorŭ nu.

Proiectulŭ sancţionéză de o parte violarea graniţelorŭ şi dă eventualŭ Austriei dreptulŭ d'a se amesteca în regularea graniţelorŭ nóstre. Românii au şi esploatatŭ acésta, căcĭ când delegaţii ungurĭ trimişĭ sĕ rectifice graniţa au apărutŭ în 1885 în România, *Românii au refusatŭ a subscrie protocolele sub motivŭ că ei nu cunoscŭ nicĭ unŭ statŭ ungurescŭ.* In astfelŭ de împrejurărĭ, n'are nicĭ o valore practică faptulŭ, că în textulŭ ungurescŭ se înlătură îngrijirile. Ar fi sĕ se modifice textulŭ francesŭ şi apoi Ungaria şi Austria ar trebui sĕ încheia tractate separate cu România. Că Ungaria perde 10.000 jugĕre şi nu e protegiată de guvernulŭ ungurescŭ contra Dorobanţilorŭ, ar mai merge, der ca Austria sĕ ingereze asupra afacerilorŭ Ungariei, asta-i deja periculosŭ. Din acestŭ motivŭ vorbitorulŭ presintă următorea *moţiune* subscrisă de 12 deputaţĭ:

„Considerândŭ că presentulŭ proiectŭ de lege violéză pe faţă în mai multe disposiţiunĭ ale sale dreptulŭ publicŭ ungurescŭ, mai alesŭ prin aceea, că elŭ privesce integritatea teritorială a ţĕrii contrarŭ legilorŭ nóstre fundamentale, ca o afacere comună;

„Considerândŭ că şi disposiţiunile materiale ale acestui proiectŭ lovescŭ în interesele terii şi face dependentă de voinţa unui statŭ streinŭ esercitarea puterii de statŭ ungurescŭ chiar pe teritoriulu Ungariei:

„*Camera deputaţilorŭ respinge inarticularea convenţiunei internaţionale de faţă* şi aviseză guvernulŭ, ca în afacerea certelorŭ esistente de graniţă păzindu-se drepturile legislaţiunei unguresci, sĕ încheiă cu România o nouă convenţiune, corĕspundĕtore dreptului publicŭ ungurescŭ şi intereselorŭ statului.“

Akos *Beöthy* consideră terminologia precisă a dreptului publicŭ ca o condiţiune fundamentală a fiinţei de statŭ şi de aceea nu intră în critica tractatului, întru câtŭ elŭ conţine espresiunĭ care vatămă situaţiunea nóstră de dreptŭ publicŭ. Cumcă espresiunile de dreptŭ publicŭ potŭ forma unŭ prejudiţiu, dovedescŭ luptele nóstre de dreptŭ publicŭ cu Austria. E posibilŭ că nu s'a făcutŭ tendenţiosŭ, că numele unguresci de locurĭ în tractatŭ nu se află în loculŭ dinteiu, der în totŭ casulŭ e caracteristicŭ acésta pentru uşurinţa cu care a lucratŭ ministerulŭ. România póte se satisfacă dreptelorŭ cererĭ ale Ungariei eventualŭ într'o convenţiune suplimentară. *Decă din contră obiectele Ungariei figureză în tractatŭ numai în limba română, şoviniştii românĭ vorŭ veni asupra capului nostru cu teorii şi mai fantastice ca până acum.* Vorbitorulŭ presintă următorea moţiune subscrisă de 13 deputaţĭ (între acestia şi deputatulŭ sasŭ Adolf Zay):

„Camera deputaţilorŭ doresce amicala resolvare a cestiunei ivite pentru regularea graniţelorŭ între ambele state ale monarchiei şi între România, şi de aceea e gata a accepta disposiţiunile meritorice ale tractatului presentatŭ spre inarticulare. Deórece însĕ textulŭ tractatului de o parte nesocotesce posiţiunea separată de dreptŭ publicŭ a statului ungurescŭ, de altă parte însĕ evită în multe locurĭ numirile geografice unguresci, deórece prin urmare textulŭ tractatului este vătămătorŭ din punctŭ de vedere alŭ dreptului publicŭ ungurescŭ: Camera deputaţilorŭ nu póte înarticula tractatulŭ în textarea sa actuală, ci ilŭ înapoiază guvernului cu instrucţiunea ca, fără o atingere meritorică a învoielei, sĕ îngrijéscă a se rectifica în modŭ potrivitŭ defectele amintite de dreptŭ publicŭ.“

(Va urma.)

„Invasiune tătărescă.“

Sub titlulŭ acesta publică „Ellenzek“ o corespondenţă, ce dice că a primit'o dela unŭ locuitorŭ din Ungaria, care a avutŭ ocasiune sĕ studieze şi sĕ vedă de aprópe trupele rusescĭ grămădite la graniţă. Etă cum se esprimă numitulŭ corespondentŭ despre aceste trupe rusescĭ:

Rusia, considerândŭ după lucrurile ce se întêmplă la graniţă, precum şi după alte împrejurărĭ, este cu totulŭ gata de resboiu. Dumnedeu sĕ păzescă patria nóstră de rĕsboiu, şi încă mai vertosŭ sĕ nĭ-o păzescă de o invasiune muscălescă. Decă s'ar întêmpla una ca asta, o parte a Europei ar veni în mai rea posiţiă decâtŭ pe timpulu invasiunei Tătarilorŭ.

Pentru ca sĕ putemŭ înţelege acésta, e de lipsă se vedemŭ pregătirile şi înarmările Muscalilorŭ. Rusia a adusŭ înarmaţĭ la graniţă, nu pe Cazacii dela Donŭ, ci nisce seminţii sĕlbatice. Despre aceste seminţii se póte dice aceea, ce scimŭ despre barbarii nomadĭ, că acum vedŭ pentru prima-oră Europa cu tesaurii şi bunulŭ sĕu traiu.

Astfelŭ suntŭ cu deosebire călăreţii din ţinuturile: Usson, Kutais şi Suchon. Unŭ poporŭ sĕlbaticŭ, barbarŭ, înarmatŭ escelentŭ cu sabiă şi cu puscĭ „Berdan“ modelŭ Nr. 2. La brĕu pórtă câte-unŭ pumnalŭ şi câte-unŭ revolverŭ de fabricaţiune escelentă. Afară de asta fiă-care sotniă este provĕdută cu securĭ, chivĕre şi lăncĭ. Mai pórtă cu sine, afară de acestea, fiă-care sotniă câte 40 de bombe esplosive şi câte unŭ carŭ de pyroxilin (materiă esplosivă.

Decă străbatŭ acestea în patriă, se póte închipui înainte invasiunea tătărescă. La casŭ de retragere însĕ, aşa se vede, că vor se repeteze retragerea din 1812, adecă vorŭ se nimicescă şi sĕ aprindă totŭ pe unde vorŭ înainta trupele nóstre învingetóre. Celŭ puţinŭ aşa se vede acésta din marea lorŭ cantitate de materii esplosive. Din Rusia amŭ aflatŭ, că acolo suntŭ deja gata pentru o asemenea eventualitate. Incă şi pentru aceea s'au luatŭ disposiţiunĭ, că unde sĕ-şĭ adune vitele fiă-care satŭ, la casŭ decă s'ar apropia inimiculŭ.

Aicĭ e vorba de nimicirea depositelorŭ de bucate şi de vite, pentru ca nu cumva acestea sĕ cadă în mânile inimicului. Cu deosebire la graniţele austriace, pe lângă totă ninsórea şi zăpada cea colosalŭ de mare, ridicarea de barace se continuă în mare mĕsură. Afară de asta poporaţiunea dela graniţă este mai cu totulŭ convinsă despre resboiu.

SCIRILE DILEI.

Ni se scrie din *Beiuşŭ* cu data 26 Februarie: „Aicĭ s'a ţinutŭ erĭ *alegerea representanţei opidane.* Avemŭ isbêndă deplină. S'au alesŭ 5 Românĭ şi 5 Ungurĭ. Şoviniştii voiau 9 Ungurĭ cu Jidanĭ cu totŭ şi numai 1 Românŭ, şi încă şi acela de calibru uşorŭ“.

* * *

Cismarii şi curelarii sasĭ ardelenĭ au fostŭ amarŭ păcăliţĭ de Kulturegylet Amŭ comunicatŭ odată, că unii mese-

riaşĭ au dăruitŭ sume de banĭ, deşi micĭ, **kulturegyletuluĭ**, fiindŭ că le-a datŭ de lucru pentru gloate; alţii i-au mulţămitŭ prin scrisorĭ. Acum ĕtă ce cetimŭ într'o corespondenţă ce a primit'o „Sieb. D. Tgbltt" din Orăştia: „Cismarii totŭ au mai scăpatŭ cu chiu cu vai, adecă după multă ostenélă şi după multe rugăciunĭ şi representaţiunĭ li s'a primitŭ cea mai mare parte din ghetele (boconcii) făcuţĭ de ei, aşa că peste cheltuelĭ le-a rĕmasŭ 1 fl de păreche, din care 80 cr., plata calfei de păreche şi 20 cr., ceea ce e puţinŭ, pentru mâncare; maestrilorŭ prin urmare nu li-a rĕmasŭ nicĭ unŭ banŭ frântŭ, decâtŭ aducerea aminte de frica ce au dus'o. Multŭ mai rĕu li-a mersŭ curelarilorŭ. Cu o acurateţă ne mai vĕdută s'au cercetatŭ lucrurile şi li s'au refusatŭ în Clusiu mai tóte. În Pesta totŭ li s'a primitŭ mai multŭ ca jumĕtate marfa. Paguba lorŭ e de 800 fl. şi interesele după 667 fl. ce nu li s'au plătitŭ încă de erarŭ. Curelarii noştri nu vorŭ mai primi lucru dela erarŭ şi ministrulŭ de comerţŭ are decĭ dreptate când dice, că industriaşii ardelenĭ nu mai primescŭ comande, dér nu fiindŭ că n'ar mai birui lucrulŭ, de multŭ ce e, ci fiindcă'i fórte mulţămescŭ pentru astfelŭ de ajutorŭ din partea statuluĭ".

* *

Cartea cu juraţĭ din Clusiu este constituită pentru cuartalulŭ I alŭ acestui anŭ astfelŭ: Contele Eszterhazi Kalman, Dr. Brandt Jozsef, Bak Lajos Blasek Janos, Dr. Gaspar Janos, Nagy Bela, Bournaz Janos, Bartha Mikios, Gamauf Vilmos, Dr. Bernath Albert, br. Huszar A., Zsigmod Akos, Dr. Hincz Gy., Dr. Purjesz Zs., Szeky Miklos, br. Huszar Sandor, Modi Elek, Dr. Csikmantori Otto, contele Bethlen Gergely, Dr. Szechy Karoly, Kondasz Ferencz, Ajtai K. Albert, Dr. Veress Lajos, Boer S., Dr. Nagy Ferencz, Mack Ferencz, Dr. Szamosi I., Dr. Haller K., Moricz I., Dr. Bokai Arpad, Bokros Bela, Sugar Jozset, Moldovan Gergely, Csejthei Antal, Dr. Szasz Bela.

* *

În şedinţa din urmă a comisiunei administrative a comitatuluĭ *Hunedóra*, inspectorulŭ şcolarŭ a raportatŭ despre starea şcólelorŭ în acestŭ comitatŭ. În 1886/7 au fostŭ 40,880 copii obligaţĭ la şcólă, dintre carĭ 10,995 în vĕrstă de 13—15 anĭ. Şcóla au cercetat'o 27,369, dintre carĭ 23,541 românĭ, 2735 maghiarĭ şi 1093 germanĭ. Şcóle au fostŭ 314, dintre care 33 de statŭ, 24 comunale, ér restulŭ de 257 confesionale. Venitulŭ tuturorŭ şcólelorŭ a fostŭ de 162,429 fl.

* *

Duelŭ cu oficerŭ de gloate n'amŭ avutŭ până acum. Începutulŭ înse s'a făcutŭ în Neutra. Căpitanulŭ de glóte Orkonyi s'a duelatŭ cu locotenentulŭ de hovedĭ Renglovici. Orkonyi a primitŭ o tăiătură peste peptŭ şi două peste braţŭ. Causa duelului nu se scie, condiţiunile au fostŭ: „până la incapacitate".

* *

Comerciulŭ ce se face cu fetele în unele comitate din Ungaria a luatŭ mare avêntŭ. Samsarĭ veniţĭ din Orientŭ le înşélă cu banĭ şi le ducŭ cu ei. Unŭ căpitanŭ ungurŭ dela marină, care nu de multŭ umblase prin Japonia, istorisesce, că chiarŭ şi acolo fetele de ungurŭ suntŭ în preponderanţă faţă cu alte naţionalităţĭ. În faţa acestorŭ împrejurărĭ ministeriulŭ de interne unguréscŭ a ordonatŭ tuturorŭ autorităţilorŭ, ca sĕ fiă cu cea mai mare stricteţă la estradarea paşapórtelorŭ şi pe câtŭ le stă în putere sĕ se silescă a împiedeca acestŭ comerciu cu fete, care a luatŭ dimensiunĭ atâtŭ de marĭ şi care pentru America meridională îşĭ seceră victimele sale mai vêrtosŭ din Austro-Ungaria.

* *

Scirea publicată sub rubrica „Scirĭ poliţienescĭ" în Nr. 30 alŭ foiei nóstre, şi care ni s'a raportatŭ de oficiulŭ poliţienescŭ din locŭ, d-lŭ advocatŭ *Dr. N. Branŭ de Lemeni* ne rógă sĕ o rectificămŭ astfelŭ, că scirea e falsă, întru câtŭ n'a fostŭ nicĭ o bătaiă. Escedentulŭ, *I. Gologanŭ*, neconsciu de sine, l'a ţinutŭ numai în locŭ stăruindŭ sĕ mérgă la unŭ advocatŭ alŭ sĕu spre a se'nţelege într'o afacere. **Poliţistulŭ** raionului a luatŭ pe escedentŭ şi l'a dusŭ la poliţia.

* *

Tergulŭ de vite, ţinutŭ deunădile în *Mercurea*, pe unŭ timpŭ fórte nefavorabilŭ, a fostŭ mai slabŭ ca altădată. Vite au fostŭ destule, dovadă că e lipsă de banĭ şi de nutreţŭ. S'au vêndutŭ însĕ puţine, nicĭ măcarŭ atâtea ca la alte tergurĭ slabŭ cercetate, şi anume s'au vêndutŭ cu totulŭ 1410 vite cornute şi 124 cai. De asemenea tergulu ţinutŭ acum câteva dile în *Sighişóra* a fostŭ în tótă privinţa slabŭ. Vite s'au vêndutŭ respective s'au schimbatŭ, sub 1000. Cumpĕrărĭ mai marĭ nu s'au făcutŭ. Preţurile au fostŭ fórte micĭ. Chiar şi tergulŭ de mărfurĭ a fostŭ slabŭ, ca unŭ tergŭ de săptĕmână.

Adunarea generală

a Associaţiunei pentru sprijinirea invĕţăceilor şi sodalilorŭ meseriaşĭ românĭ.

Domnule Redactorŭ! Vĕdendŭ că n'a făcutŭ până acum nimenea o dare de sémă despre acéstă adunare, îmĭ iau voiă a vĕ trimite eu următorulŭ raportŭ:

Adunarea acestei Associaţiunĭ s'a ţinutŭ Duminecă în 31 Ianuariu v. c.

Acéstă reuniune a *împlinitŭ* şi împlinesce de anĭ 20 încóce marĭ probleme pentru înaintarea multŭ cercatului nostru poporŭ, şi este cea dintâiu şi cea mai laboriósă corporaţiune, care a vĕrsatŭ în sînulŭ poporului nostru bogăţia nepreţuită atâtŭ materială câtŭ şi spirituală prin cultivarea şi formarea de meseriaşĭ românĭ într'unŭ numĕrŭ fórte mare. Şi décă ar fi lipsitŭ acéstă valorósă corporaţiune, nu sciu deu, cine şi prin ce mijlóce ar fi fostŭ în stare se ne dea acestŭ avansŭ culturalŭ-industrialŭ spre a echilibra desvoltarea nóstră în tóte direcţiunile! Menţionata associaţiunei a obţinutŭ, în timpurĭ atâtŭ de grele pentru desvoltarea nóstră ca Românĭ, succese aşa de marĭ, încâtŭ adĭ ne putemŭ făli cu o classă industrială — orĭ câtŭ de mică e ea, căcĭ scurtŭ a fostŭ timpulŭ şi grea lupta; — onóre vrednicului şi neobositului ei preşedinte, d-lui parochŭ şi catechetŭ *Bartolomeiu Baiulescu*, carele, în înfăiatulŭ sĕu zelŭ pentru introducerea şi promovarea industriilorŭ la poporulŭ nostru, nu a cruţatŭ timpŭ, nu a cruţatŭ ostenélă, nu a cruţatŭ nicĭ chiar interesele sale familiare. D-sa nu a slăbitŭ în activitatea sa insufleţită nicĭ chiar atuncĭ, când rĕmăsese aprópe singurŭ la mişcarea aparatului corporaţiunei cu înaltă chemare. Poporulŭ îi datoresce multŭ acestui vrednicŭ bărbatŭ.

Multe, fórte multe îmbunătăţirĭ şi progrese s'au făcutŭ din anŭ în anŭ în acéstă associaţiune. Celŭ mai însemnat avêntŭ a luatŭ ea prin împărtăşirea de frumósa donaţiune a generoşilorŭ D-nĭ Mihailŭ şi Elisa Stroesco, carĭ s'au făcutŭ nemuritorĭ prin acestŭ mare actŭ de donaţiune. Raporturile comitetului presentate adunării generalĭ din a. curentŭ potŭ servi de cinosură a progreselorŭ făcute în direcţiunea ajungerii înaltelorŭ scopurĭ ale associaţiunei.

Iată pe scurtŭ punctele principalĭ ale acelorŭ raporturĭ, întru câtŭ mĭ-a succesŭ a mi le însemna audindŭ pertractările lorŭ în adunarea generală.

În anulŭ espiratŭ 1887 s'au aşedatŭ la 21 de diferite meserii 84 de copii, mai toţĭ săracĭ ca şi cei de mai nainte. Acéstă numĕrŭ este cu 53 mai mare ca în anulŭ 1886, deşi anulŭ 1887 a fostŭ unulŭ dintre cei mai grei pentru meseriaşĭ din causa rĕsboiului vamalŭ cu România. Cu haine au fostŭ ajutoraţĭ la sĕrbătorile crăciunului 192 de copii lipsiţĭ. Prin îngrijirea şi supraveghierea organului conducĕtorŭ alŭ Associaţiunei, copii invĕţăcei au cercetatŭ şcóla de meserii cultivându-se în cele spirituale. Tacsele pentru cercetarea şcólei s'au plătitŭ din fondurile Associaţiunei, căcĭ copiii, fiindŭ săracĭ, nu au avutŭ de unde rĕspunde taxa şcolară. Li s'au datŭ ajutóre pentru spĕlatulŭ albiturilorŭ. Cei bolnavĭ au fostŭ căutaţĭ gratuitŭ din partea mărinimosului nostru medicŭ Dr. G. Baiulescu şi întreţinuţĭ cu medicamente din fondurile Associaţiunei. Cu stipendii au fostŭ ajutoraţĭ 30 de inşĭ. La stipendii a contribuitŭ şi biserica s-tului Nicolae din Braşovŭ, societatea „Transilvania" din Bucuresci, şi cea din Sibiiu şi fondulŭ „Andronicŭ".

Sodalĭ (calfe) au eşitŭ 31 de invĕţăcei la diferite meserii.

Societatea de lectură a Sodalilorŭ — singura instituţiă, prin care se păstréză şi se cultivă simţulŭ de solidaritate între sodalĭ ca Românĭ, căcĭ suntŭ destulŭ de espuşĭ prin diferite împrejurărĭ — a fost ajutorată prin cărţĭ şi diare şi condusă pe calea cea mai bună a înaintării lorŭ culturale şi sociale. Frumósele resultate dobândite şi aci se potŭ recunósce în reuşitele lorŭ producţiunĭ declamatorice şi musicale din sĕrbătorile Pascilorŭ şi în dina de Mihailŭ şi Gavrilŭ, onomastica generoşilorŭ donatorĭ Mihailŭ şi Elisa Stroesco.

Măiestrii lipsiţĭ au fostŭ ajutoraţĭ cu împrumuturĭ pe lângă interese reduse. Măiestrii, carĭ instruiază mulţĭ invĕţăcei şi scotŭ mulţĭ sodalĭ, au căpĕtatŭ şi capetă anumite premii. Comitetulŭ a mai mijlocitŭ deschiderea câtŭ de curêndŭ a unui bazarŭ industrialŭ permanentŭ în localulŭ aşa numitŭ podulŭ cismelorŭ.

Pentru aşedarea de măeştri din branşele acelea de meserii, de carĭ nu se află aici la românĭ, s'au făcutŭ premii, pentru ca sĕ putemŭ ajunge a avé măestrii românĭ din tóte soiurile de meserii.

Acéstă activitate este desvoltată în sînulŭ acestei associaţiunĭ, care numĕră de presentu 44 de membri fundatorĭ, 10 membri ordinarĭ, carĭ au solvitŭ taxa, 10 onorarĭ şi 7 ajutătorĭ, cu totulŭ 73. Membrii onorarĭ s'au înmulţitŭ prin votulŭ adunării anului curentŭ cu DD.: Dr. G. Baiulescu şi Mihailŭ Popŭ pictorŭ, pentru merite faţă de associaţiune. În decursulŭ anului espiratŭ a perdutŭ associaţiunea 4 membri fundatorĭ şi bunĭ sprijinitorĭ ai ei: C. Popazu, D. Eremias, Radu Pascu şi D. Ionciovicĭ.

Numĕrulŭ membrilorŭ acestei associaţiunĭ este cu adevĕratŭ pré neînsemnătŭ faţă cu problemele cele marĭ şi ponderóse, urmărite de associaţiune. Nu este mirare decĭ, că adunarea generală, la propunerea comisiunei de revisuire a raporturilorŭ comitetului, decide, ca comitetulŭ sĕ invite pe conaţionaliĭ noştri din locŭ şi din giurŭ, carĭ nu suntŭ încă membri, ca sĕ se facă membri ai acestei associaţiunĭ. Ar fi şi de doritŭ acésta cu atâtŭ mai vêrtosŭ, căcĭ „picăturile multe — fie câtŭ de micĭ — găurescŭ pétra." Apoi unŭ omŭ cu simţŭ nobilŭ câtŭ de rudimentarŭ, nu póte sĕ considere de povară taxa anuală de 2 fl., ca membru ordinarŭ, 1 fl. ca membru ajut. sĕu odată pentru totdeuna 20 fl., ca membru fundatorŭ, şi cine ajutoră cu astfelŭ de contribuirĭ scopurile naţionalŭ-economice ale acestei associaţiunĭ, póte, dice, că şi-a datŭ obolulŭ sĕu — celŭ puţinŭ în parte — pentru scumpa sa naţiune. Cine este contrarulŭ acestorŭ înalte instituţiunĭ naţionale, acela este dujmanulŭ sĕu şi a semenilorŭ sĕi.

Altă decisiune a adunării generale este următórea: „Părinţii copiilorŭ, trimişĭ aici, sĕ se facă membri ai associaţiunei." Acéstă disposiţiă este şi echitabilă, pentru că de binefacerile associaţiunei se folosescŭ aceia în mĕsură destulŭ de mare, fără de a împlini nicĭ măcarŭ cele mai micĭ îndatorirĭ. Ba şi mai multŭ: associaţiunea ofere scutulŭ şi binefacerile sale în aceaşĭ mĕsură copiilorŭ din ţinuturĭ indepărtate ca şi celorŭ de aici din locŭ şi giurŭ, pe când la sarcinele cele multe, ce are de ale purta associaţiunea, nu contribue cu nimicŭ cei din depărtare. Aceştia decĭ binevoiéscă a ţine contŭ de aceste împrejurărĭ cu atâtŭ mai vêrtosŭ, căcĭ membri, precum s'a vĕdutŭ mai susŭ, avemŭ cam puţinĭ şi pe când ei dau 2 fl. sĕu 1 fl. pe anŭ sĕu 20 fl. odată pentru totdeuna, associaţiunea le dă sute de florinĭ pe anŭ prin aceea, că le dă meseriaşĭ dintre ei.

Dintre celelalte decisiunĭ ale adunării generale menţionate mai susŭ, îmĭ permitŭ a aminti pe cele mai însemnate: Numele nemuritorilorŭ fundatorĭ *Mihailŭ* şi *Elisa Stroesco* se ocure în totŭ loculŭ în actele associaţiunei pe lângă meritatulŭ epitetŭ „generoşĭ". La acésta d-lŭ *Diamandi Manole* propune şi adunarea hotărăsce, ca portretele generoşilorŭ fundatorĭ sĕ se pună la adunările generale şi la tóte festivităţile associaţiunei în sală, ca esemplu viu de fapte nemuritóre pentru cei de faţă.

Adunarea mai aduce decisiunea, ca

FOILETONULŬ „GAZ. TRANS."

1

GACINA.

Celŭ ce a călĕtoritŭ prin Rusia, cunósce strania simţire, de care nimenĭ nu rĕmâne cruţatŭ, când pentru a doua sĕu a treia óră s'a făcutŭ din diminéţă şi seră érăşĭ o di, fără sĕ fi ajunsŭ ţelulŭ doritŭ. Îndelunga călĕtoriă, care la începutŭ a făcutŭ pe călĕtorŭ impacientŭ şi nervosŭ, începe cu încetulŭ a-lŭ asurdi, şi a produce în elŭ o stare, care nu e nicĭ somnŭ, nicĭ veghiare. Monotonia mişcărei, vecĭnica uniformitate în tehnica sosirei şi pornirei pe la staţiunĭ tîmpescŭ sufletulŭ şi sécă inima. În cele din urmă nu mai ai nicĭ unŭ interesŭ a afla, câtŭ va mai dura acéstă mişcare huruitóre, şi abia te-ar mai prinde mirarea de a nu fi sdruncinatŭ în modulŭ acesta până la sfârşitulŭ dilelorŭ tale. Omulŭ cu inclinărĭ şi cu dorinţe individuale s'a transformat într'unŭ obiectŭ de călĕtoriă. Abia cu puţin înaintea sfîrşitului călĕtoriei, începe a se înviosa şi cu simţurile încordate, în speranţă că în fine va fi mântuitŭ din închisórea cupeului, începe a primi impresiunile lumei externe.

În călĕtoria spre Petersburg este asemenea fórte desvoltată acéstă simţire pe la ultimele staţiunĭ. Fiecare bătaiă de clopotŭ şi fiecare strigare a conductorului ne atrage luarea aminte. Mai cu deosebire se simte acestŭ efectŭ, când ne isbesce urechia intonaţia dactilică a numelui staţiunei Gacina. Orĭ şi cine scie, că acésta este obicĭnuita reşedinţă a Ţarului şi a familiei sale, şi curiositatea este mare de a da de urme, carĭ arŭ putea aminti presenţa împĕratului tuturorŭ Ruşilorŭ. Der înzadarŭ îţĭ vei scóte capulŭ pe ferestra vagonului, înzadarŭ vei arunca privirile în tóte direcţiunile, căcĭ vei rĕmâne nerĕsplătitu pentru osteneala ta. Pe din afară nu se deosebesce Gacina întru nimicŭ de celelalte micĭ staţiunĭ de drumŭ de ferŭ ale Rusiei. Gendarmulŭ cu tunica vênĕtă, o personalitate cu dreptŭ cuvêntŭ de temutŭ, aştéptă cu aceeaşĭ linişte şi nepăsare de ferŭ, ca pretutindenea, sosirea trenului; lungile sale cisme şi peştriţele şinóre de pe umerĭ îlŭ facŭ sĕ-lŭ cunóscemŭ încă de departe, şi în cele cincĭ sĕu dece minute câtŭ stă trenulŭ, mĕsóră cu privirĭ severe pe trecĕtorĭ. Par că pórtă cu sine unu întregŭ albumŭ de criminalĭ şi că trebue sĕ observe imediatŭ în trăsurile feţei călĕtorilorŭ orĭ ce cugetŭ conspiratorŭ. E în atmosferă ceva retrasŭ şi precautorŭ, ce amintesce pasulŭ usorŭ în anticamera unui domnŭ de posiţiă înaltă. Scrisorile şi pachetele s'au predatŭ, vre-o câţĭ-va călĕtorĭ s'au scoboritŭ, alţĭ câţĭ-va au ocupatŭ locurile rĕmase neocupate, trenulŭ îşĭ ia sborulu, şi Gacina rĕmâne érăşĭ liniştită, ca şi când nu arŭ posede nimicŭ însemnatŭ.

Loculŭ este aşia de vechiu, ca istoria mai nouă a Rusiei, şi a jucatŭ în epocele decisive ale acesteia totdeuna unŭ órecare rolŭ. Când Petru celŭ mare întreprinse colosala reformă şi răpise cu spada în mână Suedenilorŭ ţéra în care întemeia noua s'a capitală ca „ferestră spre occidentŭ", nu era Gacina decâtŭ o simplă măieriste (cabană, Maierhof). Petru o dărui dimpreună cu satele de prin prejur surorei sale Natalia, care o stăpâni până în anulŭ 1732 în care muri. După aceea cădŭ loculŭ din nou în domeniulŭ corónei şi câştiga iarăşĭ importanţă, când începu a doua epocă reformatóre pentru Rusia sub Ecaterina. Semiramida Nordului sciŭ sĕ onoreze cu recunoscinţă serviciile ce i-se aduceau statului, şi mai multŭ acelea ce i-se făceau persónei sale. Când frumosulŭ locotenentŭ de artileria Gregor Orlow, care o fermecase încă când era mare ducesă, sciuse nu numai sĕ se manţie pe lângă tronulŭ împĕrătescŭ, dér se-i câştige şi favórea, aşa încâtŭ cădŭ o adevĕrată plóiă tarenţială de ordine, bogăţii şi rangurĭ asupra lui.

Între acestea se afla şi Gacina, unde Orlow, pentru a pune vêrfŭ trufiei sale, puse de se zidi de architectulŭ italianŭ

toți membrii asociațiunei se primescă deobligămentulŭ, ca sĕ-șĭ severșiască lucrările lorŭ industriale numai la măestri românĭ pentru de a-i sprijini.

Din incidentulŭ exposiției universale din 1889 la Parisŭ se decide, a se face începutulŭ unui fondŭ, pentru de a se trimite meseriașĭ de ai noștri la exposiția numită.

Pentru stârnirea interesului publicului față de acestă asociațiune se decide a se ține una sĕu două adunărĭ generale estraordinare, în carĭ se se citescă disertațiuni și se se facă desbaterĭ referitore la meserii.

Urmeză reconstituirea organului esecutivŭ alŭ adunării alegendu-se de președinte d-lŭ P. Bartolomeiu Baiulescu, vicepreș. V. Sfetea, secret. Dr. I. Bozoceanu, cassariu B. L. Popovicĭ, controlorŭ Ilie Ardeleanŭ, apoi încă câțĭva membri, cu carĭ împreună se compune comitetulŭ. De astădată s'au alesŭ în comitetŭ și 2 sodalĭ în persónele d-lorŭ N. Jugănar și Coust. Georgescu.

Bugetulŭ fundațiunei de fl. 25,100 (l. n. 50,200) a generosilorŭ fundatorĭ M. și E. Stroesco e statoritŭ cu venite de fl. 876·96 și totŭ atâtea cheltuielĭ.

Bugetulŭ fondului asociațiunei (de circa fl. 4000) se ficseză în cifra de fl. 400 în intrărĭ și în eșirĭ.

Inainte de alegerea comitetului și a funcționarilorŭ asociațiunei s'a cetitŭ din partea d-lui secretarŭ alŭ asociațiunei o notiță din „Poșta română" Nr. 9, ddto Duminecă 31 Ianuarie 1888, prin care se contestă destoinicia conducĕtorilorŭ Asociațiunei și vitalitatea ei. După o discuțiune mai lungă adunarea șĭ-a esprimatŭ în unanimitate desaprobarea s'a față cu notița din numita fóiă și a votatŭ încredere comitetului, care are merite netăgăduite pentru Asociațiune.

Domnule Redactorŭ! In Nr. 9. din 31 Ianuarie s. v. alŭ diarului *„Posta Română"*, ce apare de curend aicĭ, s'a publicatŭ o notiță sub titula: „Avisŭ meseriașilorŭ românĭ. Adunarea generală ținută in 31 Ianuarie s. v. considerând conținutulŭ acestei notițe, ca de totŭ deobligătorŭ — se nu dicemu vătămătorŭ — pentru comitetul Asociațiunei și în deosebĭ pentru președintele ei, s'a aflatŭ constrînsă a se pronuncia în privința acestei notițe prin unŭ conclus ad hoc — luatŭ cu unanimitate, pe care Vĕ rugamŭ a-lŭ publica ca rectificare la cele cuprinse în pomenita notiță. Iată conclusulŭ:

„Adunarea generală ia actŭ cu părere de rĕu de publicarea unei notițe apărute în *„Posta Română"*, care e de natură a aduce Asociațiunea în discreditŭ înaintea publicului românescŭ, și totdeodată declară de neadeverate cele cuprinse în acéstă notiță. Adunarea generală este din contră fórte recunoscetóre comitetului Asociațiunei și indeosebĭ prea meritatului ei președinte pentru zelulŭ sĕu neobositŭ întru promovarea scopurilorŭ Asociațiunei."

Binevoițĭ Domnule Redactorŭ a primi espresiunea considerațiunei ce Vĕ păstrămŭ.

Comitetulŭ Asociațiunei pentru sprijinirea învĕțăceilorŭ și sodalilorŭ românĭ meseriașĭ.

Brașovŭ, 12/24 Februarie 1888.

Bartolomeiu Baiulescu președinte. **J. Bozcoeanu** secret.

Intêmplărĭ diferite.

Morte misteriosă. Casulŭ de mórte întêmplatŭ în Clușiu, despre care amŭ comunicatŭ erĭ sub acestŭ titlu, s'a lămuritŭ în urma autopsiei. Femeia a muritŭ de mórte naturală, în urma unei bóle de inimă.

Sinucidere. In Hĕghigŭ, comit. Treiscaune, s'a spĕnduratŭ de unŭ salcâmŭ Bernad Marton (Jozsi Feri), care se'ntorsese dela Gherla, unde din causa faptelorŭ sale petrecuse câtva timpŭ în pușcăriă.

Scirĭ polițienescĭ.

Cu ocasiunea têrgului sĕptĕmânalŭ de adĭ, hamalulŭ [espresulŭ] de aci Vasilie Bidu a furatŭ unui țĕranŭ din Hĕlhii unŭ sacŭ golŭ. Surprinsŭ asupra faptului, fŭ predatŭ judecătoriei r. de cercŭ.

Balulŭ din Rêșnovŭ.

Rêșnovŭ, 15 Februarie.

Domnule Redactorŭ! Nu atâtŭ balulŭ, câtŭ ideea d'a se da în ajutorulŭ școlarilorŭ sĕracĭ, — ne face a-lŭ descrie prin câteva trăsăturĭ.

Și idea vine dela bravulŭ învĕțătorŭ G. Proca, care cunoscêndu'șĭ sfânta chemare, cu cuvêntulŭ, cu zelu neobositŭ și cu fapte se străduesce a rădica vada poporului înaintea străinilorŭ, dêr mai vârtosŭ înaintea consătenilorŭ sașĭ.

Și până la ce gradŭ a sciut'o rădica, îndestulŭ nĭ-o arată cercetarea balului de multele și mai însemnuatele familii săsescĭ, precum: Schuster, Wechter, Dr. Rosenauer, Marzell, Schmidt etc. Onóre bravului învĕțătorŭ! Balulŭ a decursŭ câtŭ se póte de bine: atâtŭ inteligența câtŭ și poporulŭ, pe deplinŭ mulțămițĭ, au dusŭ cu sine cele mai frumóse impresiunĭ.

Corulŭ plugarilorŭ, sub conducerea preotului I. Hamsea, a storsŭ nu numai admirațiunea nóstră, dêr chiarŭ și a străinilorŭ. Freneticele aplause și strigătele de „înc'odată" numai repețirea cântecelorŭ a fostŭ în stare se le domolescă.

Cuvintele de laudă la adresa dascălului, preotului și a plugarilorŭ românĭ — eșite din gura neromânilorŭ — ne-a făcutŭ sĕ ne salte inima și se rugămŭ pe Dumnedeu, ca sĕ binecuvinteze fiăcare satŭ românŭ cu ast-felŭ de ómenĭ, precum e dascălulŭ Proca și preotul Hamsea. Dumnedeu sĕ ne asculte ruga și sĕ dea ca Rêșnovenii se afle mulțĭ imitatorĭ.

Dostal.

Convocare.

Onor. Domnĭ, carĭ au subscrisŭ acții pentru *institutulŭ tipograficŭ* din *Orăștiă*, prin acesta suntŭ învitațĭ la *adunarea generală constituantă*, care se va ține în 10 Martie st. n. la 2 óre după amedŭ în localulu casinei române din Orăștiă.

Obiectele puse la ordinea dilei suntŭ:

1. Deschiderea adunărei prin președintele comitetului fundatorilorŭ:
2. Constatarea acționarilorŭ presențĭ ai capitalului fundatorŭ representatu de acționarĭ:
3. Alegerea unui presidentŭ, 2 notarĭ și 2 scrutinatorĭ pentru adunarea generală constituantă:
4. Raportulŭ comitetului fundatorilorŭ despre activitatea sa și depunerea socotelei:
5. Alegerea unei comisiunĭ de 5 pentru împlinirea agendelorŭ prevĕdute în § 154 alŭ legei comerciale:
6. Votarea statutelorŭ:
7. Alegerea direcțiunei și a comitetului de supraveghiare:
8. Darea absolutorului comitetului de supraveghiare:
9. Imputernicirea direcțiunei pentru a face pașii ulteriorĭ și a pune institutulŭ în lucrare.

Orăștiă, la 25 Februarie 1888 st. n.

Comitetulŭ fundatorilorŭ.

Mulțămită publică.

Cu ocasiunea balului românŭ, arangiatŭ în Deva la 11 Februarie 1888 n. c. au binevoitŭ a contribui în favorulŭ fondului „Reuniunei femeilorŭ române din comitatulŭ Huniedórei" următorii domnĭ: Dimitrie Moldovanŭ consiliarŭ aulicŭ 5 fl., Dr. Lazarŭ Petco advocatŭ 20 fl., Ioanŭ Papiu protopresbiterŭ gr. or. 3 fl., Romulŭ de Crainicŭ protopresbiterŭ gr. or. 3 fl., Franciscŭ Hossu Longinŭ advocatŭ 3 fl., Ioanŭ Popoviciu parochŭ gr. or. 5 fl., A. Ardeanŭ 4 fl., George Bardosi 3 fl., Teofilŭ Tulea 3 fl., d-na Eufemia Staudenmayer 3 fl., d-nii: Dr. Aurelŭ Brote 2 fl., Alexandru Nemeșŭ 2 fl., George Nicóră 2 fl., d-na Iosefina Răcuciu 2 fl., d-lŭ Constantinŭ Colbasi 2 fl., d-na Maria Șinca 2 fl., d-nii George Oprea 2 fl., Ioanŭ Șerbanŭ 2 fl., d-șóra Cornelia Stojkovits 2 fl., d-nii Petru Robotinŭ 2 fl., Ioanŭ Ardeleanŭ 2 fl., Dr. Ioanŭ Mihu 2 fl., Dr. Alesandru Hossu 2 fl., Petru Dragits jun. 2 fl., Dimitrie Moldovanŭ jun. 2 fl., Augustŭ A. Nicóră 2 fl., Camillo Horváth 2 fl., d-na Eufemia Bolfa n. Beleiu 1 fl. 50 cr., d-lŭ Dr. George Ilea 1 fl. 50 cr., d-na Letiția Oncu 1 fl., d-nii Aurelŭ Suciu 1 fl., Vasiliu Mangra 1 fl., Iuliu Herbai 1 fl., Vasiliu Popŭ 1 fl., Alesandru Moldovanŭ 1 fl., Alesiu Olariu advocatŭ 1 fl., Ioanŭ Lazariciu 1 fl., Sabhas Borha 1 fl., I. Pĕrĕu 1 fl., Sabinŭ Pits 1 fl., A. Adriani 1 fl., Constantinŭ Popu 1 fl., George Ghila 1 fl., Alexandru Șuluțŭ 1 fl., Andreiu Kováts 1 fl., Ilie Moga 1 fl., Simionŭ I. Corvinŭ 1 fl., Nichita Luculețŭ 1 fl., Nicodimŭ Ardeleanŭ 1 fl., Loghinŭ Ardeleanŭ 1 fl., Niculae Schokander 1 fl., Emericŭ Blasz 1 fl., M. Leiger 1 fl., N. N. 1 fl., Ilariu Bontiloviciu 50 cr.

Cu totulŭ s'au încassatŭ 219 fl. 50 cr. v. a. din care sumă subtrăgendu-se cheltuelele cu 134 fl. 66 cr., s'au transpusŭ la cassa reuniunei ca venitŭ curatŭ alŭ balului 84 fl. 84 cr. v. a.

Cuitândŭ în publicŭ primirea sumelorŭ mai susŭ însemnate, totodată mulțumimŭ dăruitorilorŭ, pe calea acésta, pentru ofertele făcute în favorulŭ fondului reuniunei.

Deva, la 11/23 Februarie 1888.

Comitetulŭ arangiatorŭ.

SCIRĬ TELEGRAFICE.

(Serv. part. alŭ „Gaz. Trans.")

Berlin, 2 Martie. Scirile ce circulă despre o apropiată conferință pentru resolvarea cestiunei bulgare e cu totulŭ neîntemeiată.

Sofia, 2 Martie. Guvernulŭ n'a primitŭ încă nicĭ o comunicare oficială asupra propunerilorŭ rusescĭ, cu tóte astea a datŭ agentului sĕu din Constantinopolŭ instrucțiunĭ, ca sĕ spună Porții că guvernulŭ respinge orĭ-ce propunere, care turbură liniștea țerii și ordinea actuală a lucrurilorŭ.

Paris, 2 Martie. Wilson a fostŭ condamnatŭ la 2 anĭ temniță, 3000 francĭ amendă și la perderea drepturilorŭ cetățenescĭ și politice pe 5 anĭ. In motivele condamnării se dice, că Wilson a violatŭ consciința și moralulŭ publicŭ, precum și onórea și demnitatea familiei sale. Ribaudeau a fostŭ condamnatŭ la 8 lunĭ, Dubreuil la 4 lunĭ, Hebert la 1 lună închisóre. Ratazzi a fostŭ achitatŭ.

DIVERSE.

Contra guturaiului, de care suferе orĭ-cine adeseorĭ, este următorul mijlocŭ: Luămŭ 8 grame ulei de carbolŭ, 8 gr. spirtŭ causticŭ de salmiacŭ, 15 gr. alcoolŭ, 10 gr. apă destilată. Din acestŭ lichidŭ punemŭ câteva picăturĭ pe hîrtiă sugĕtóre, îndoită de mai multe orĭ, sĕu pe nițică vată, pe care o ducemŭ la gură și la nasŭ spre a aspira gazul câtŭ timpŭ ține. Ast-felŭ facemŭ din 2 în 2 ceasurĭ până ce ne simțimu mai bine. Negreșitŭ că acestŭ mijlocŭ se se întrebuințeze câtŭ mai curêntu după ce am luatŭ guturaiu, ast-felŭ că prin acésta putemŭ preveni și tusea, de care guturaiulŭ e însoțitŭ mai tot-d'auna.

Unŭ consulŭ estrădatŭ. „Le Courrier de Bayonne" anunță, că fostulŭ consulŭ generalŭ alŭ Portugaliei la Rio de Janeiro (Brazilia America de sudŭ), stabilitŭ de doi anĭ la Bayone și de curênd arestatŭ sub inculparea de deturnare de banĭ publicĭ, a fostŭ estrădatŭ de prefectura locală și îmbarcatŭ spre a fi dus la Lisbouna, unde va fi trasŭ înaintea tribunalului.

NECROLOGU.

Subscrișii cu inima frântă de durere aducŭ la cunoscință încetarea din viĕță a multŭ iubitului soțŭ, tată și cumnatŭ **Georgiu Sceopulŭ**, care după unŭ morbu îndelungatŭ de plumânĭ în alŭ 51-lea an alŭ vieții la 28 Faurŭ st. n. a. c. la 9 óre diminéța șĭ-a datŭ sufletulŭ în mâna Creatorului. Rĕmășițele pămêntescĭ se vorŭ aședa spre odihna eternă în 1-a Martie st. n. la $2^1/_2$ óre d. a. în cimiterulŭ gr. cat. din locŭ.

Fiă-i țerîna ușoră!

Reghinŭ, la 28 Faurŭ st. n. 1888.

Victorŭ, Alecsandrina, Emilŭ, Iosifŭ și *Mihailŭ*, ca copii. *Ecatarina n. Grecu*, ca soțĭ. *Elena Barbu. Sofia Neagoșiu. Ioanŭ Grecu. Iuliu Grecu. Patriciu Barbu, Petru Neagoșiu*, ca cumnațĭ și cumnate.

*

Ni se comunică din *Abrudŭ* trista scire, că Joi în 16 Februarie la 8 óre séra a încetatŭ din viĕță **Petru Boierŭ**, unŭ bunŭ și harnicŭ românŭ.

Fiă-i țerîna ușoră și memoria neuitată!

Cursulŭ pieței Brașovŭ

din 2 Martie st. n. 1888

Bancnote românescĭ	Cump.	8.51	Vend	8.54
Argintŭ românescu .	„	8.47	„	8.50
Napoleon-d'orĭ . . .	„	10.02	„	10.05
Lire turcescĭ . . .	„	11.32	„	11.37
Imperialĭ	„	10.32	„	10.37
Galbinĭ	„	5.88	„	5.92
Scris. fonc. „Albina" $6^0/_0$	„	101.—	„	102.—
„ „ „ $5^0/_0$	„	98.—	„	99.—
Ruble rusescĭ . . .	„	107.—	„	108.—
Discontulu	$6^0/_0$—$8^0/_0$ pe anu.			

Cursulŭ la bursa de Viena

din 1 Martie st. n. 1888.

Renta de aurŭ $4^0/_0$	96.35
Renta de hârtiă $5^0/_0$	83.10
Imprumutulŭ căilorŭ ferate ungare .	148.50
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostu ungare (1-ma emisiune) . .	94.
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostu ungare (2-a emisiune) . .	123.75
Amortisarea datoriei căiloru ferate de ostu ungare (3-a emisiune) .	108.25
Bonurĭ rurale ungare	105.75
Bonurĭ cu clasa de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Banatŭ-Timișŭ . . .	105.60
Bonurĭ cu cl. de sortare	103.60
Bonurĭ rurale Transilvane	103.60
Bonurĭ croato-slavone	103.25
Despăgubirea pentru dijma de vinŭ ungurescu	99.75
Imprumutulŭ cu premiulŭ ungurescŭ	119.80
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	122.75
Renta de hârtiă austriacă	77.55
Renta de argintŭ austriacŭ	78.50
Renta de aurŭ austriacă	108.15
Losurĭ din 1860	132.50
Acțiunile băncei austro-ungare . . .	857.—
Acțiunile băncei de creditŭ ungur. .	268.25
Acțiunile băncei de creditŭ austr. .	268.70
Galbenĭ împĕrătescĭ	5.98
Napoleon-d'orĭ	10.04
Mărcĭ 100 imp. germane	62.20
Londra 10 Livres sterlinge	126.80

Editorŭ și Redactorŭ responsabilŭ:
Dr. Aurel Mureșianu

Rinaldi la 1770 chiar acelŭ castelŭ, în care acum caută Țarulŭ Alexandru III a'șĭ uita de uneltirile nihiliste din imperiulŭ sĕu. Favoritulŭ Ecaterinei, care purta chipulŭ iubitei sale cu unŭ fórte mare diamantŭ în butonieră, făcŭ din aceste încăperĭ teatrulŭ sĕlbatecilorŭ sale desfrênărĭ, și se încerca a esercita asupra stăpânei sale o tirăniă, pe care o curma acesta printr'aceea, că îi dĕdu în persóna lui Potemkin unŭ urmașŭ. Orlow cădu printr'aceea într'unŭ complect idiotismu, și îșĭ perdu simțulŭ demnității personale în așa mĕsură, încâtŭ în cele din urmă se nutrea din gunoiulŭ sĕu propriu. Elŭ muri în 1783. După mórtea sa cumpără Ecaterina érășĭ Gacina și o dărui, dimpreună cu Pavlovsk și cu mai multe alte sate, fiului și urmașului ei la tronŭ Pavel, carele cu estravaganțele sale se simțea aicĭ mai bine ca orĭ unde.

In timpŭ ce mamă-sa lăsa frênele slobode genialelorŭ sale visurĭ în eremitagiulŭ din Petersburgŭ, Pavelŭ se gândea în palatulŭ din Gacina la chemarea și fericirea ce o are unŭ domnitorŭ, și nu se putea despărți nicĭ după suirea sa pe tronŭ de plăcuta priveliște a acestui locŭ. Elŭ îlŭ ridică la rangul unui orașŭ, îlŭ mări și îi îmbunĕtăți stradele, înființa case de invalidĭ și făcŭ multŭ pentru vênătórea împĕrătéscă, prin didirea de căsuțe frumușele de vênătóre, precum și prin ameliorarea parcului de vênatŭ. Cu puținŭ înainte de mórtea s'a, în anulŭ 1800, împĕratulŭ dărui Gacina soției sale Maria Teodorowna. Cu acésta dispare importanța locului pentru interesulŭ generalŭ pe unŭ timpŭ mai îndelungatŭ. Următorii trei domnitorĭ ai Rusiei trebuiră sĕ se cobóre în mormêntŭ, înainte de a'șĭ căpĕta Gacina însemnătatea, ce o posede adĭ.

(Va urma.)

Numere singuratice din „Gazeta Transilvaniei“ à 5 cr. se potŭ cumpĕra în tutungeria **I. Gross**, în librăria **Nicolae Ciurcu** și **Adolf Albrecht**.

Avisŭ d-lorŭ abonați!

Rugăm pe d-nii abonațĭ ca la reinoirea prenumerațiunei sĕ binevoiască a scrie pe cuponulŭ mandatului postalŭ și numerii de pe fășia sub care au primitŭ ḑiarulŭ nostru până acuma.

Domnii, ce se abonéză din nou, sĕ binevoiască a scrie adresa lămuritŭ și sĕ arate și posta ultimă.

Totodată facemŭ cunoscutŭ tuturorŭ D-lorŭ abonați, că mai avemŭ din anii trecuțĭ numerĭ pentru complectarea colecțiunilorŭ „Gazetei,“ precum și câteva întregĭ colecțiunĭ, pentru carĭ se potŭ adresa la subsemnata Administrațiune în casŭ de trebuință.

Administrațiunea „Gaz. Trans.“

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașovu.